

[Hedelund.]

viser, at man ogsaa paa Søen kan blive udsat for meget alvorlige Hindringer. Den Isvinter, vi havde i Fjor, krævede, at man satte ind for at gøre Hindringerne saa smaa som muligt, og med Tilfredshed har man fra alle Sider set, at den danske Stat gik ind i Arbejdet for denne Sag og ogsaa gik ind i et Samarbejde med en anden Stat. Jeg forstaar det, der her foreligger, paa den Maade, at det er Meningen at etablere et Samarbejde, saaledes at man i paakommende Tilfælde er fri for at spille Tiden med at etablere det, og det kan kun virke tilfredsstillende, at der fra svensk og dansk Side er opnaaet den Enighed, som den foreliggende Rigsdagsbeslutning er Udtryk for.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning min bedste anbefaling, og under Henvisning til den Betænkning, som det af Landstinget nedsatte Udvalg har afgivet om denne Sag, hvilken Betænkning vi fuldt ud kan tiltræde, ogsaa anbefale, at Forslaget fremmes meget hurtigt.

Hendriksen: Forslaget anbefales.

Jesper Simonsen: Ogsaa jeg kan give det foreliggende Forslag mit Partis anbefaling og henstiller, at det faar en hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stærning): Jeg takker for den givne Tilslutning til det foreliggende Forslag til Overenskomst med Sverige.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde, at denne Overenskomst sikrer, at vi ikke spilder Tiden, men straks, naar Isvanskeligheder melder sig, kan gaa i Gang med at organisere en Istjeneste af den Art, som Konventionen forudsætter. Konventionen har som bekendt sin Oprindelse fra den strenge Isvinter forrige Aar, men det var paa et meget sent Tidspunkt, man den Gang naaede til Forstaaelse med Sverige om en foreløbig fælles Tjeneste i Isbrydningen, og der var dermed gaaget megen Tid, som kunde have været anvendt i det rette Formaals Tjeneste.

Det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen sagde, at maaske kunde denne Sag have været ordnet af Ministeriet uden Rigsdagens Medvirking. Jeg kan dog ikke antage, at Rigsdagen kan have noget imod at blive kaldt til Medvirking, saa meget mere som det er tvivlsomt, om det nu er helt rigtigt, hvad det

ærede Medlem sagde, thi dels er det en stor Sag og en vis Forpligtelse, man indgaar paa, men det er ogsaa en Forpligtelse af økonomisk Art, for saa vidt som der kan blive Tale om et Mellemregnskab mellem de to Stater, som før eller senere skal gøres op.

Vi kan altsaa komme ud for økonomiske Forpligtelser, lige saa vel som den anden Part kan komme det, og det er da rimeligt, at Rigsdagen paa Forhaand er vidende om og giver sin Tilslutning til et saadant Arbejde. Jeg har i alt Fald fra første Færd anset det for lidet rimeligt, at Spørgsmaalet blev løst, uden at Rigsdagen fik Lejlighed til at besege Afgørelsen.

Med Hensyn til det Raad, som der er Tale om i den af Landstinget afgivne Betænkning, og som skulde medvirke ved Tilrettelæggelsen af Isbrydertjenesten, er det en Selvfølge, at det vil blive sammensat paa en saadan Maade, at de behøriges Interesses Varetagelse sikres ved Raadets Foranstaltninger, derunder naturligvis ogsaa i høj Grad Eksporten, men selvfølgelig ogsaa Indførselen; for det er lige saa vigtigt for os at opretholde Livet og faa Kul til Kakkelovne og andet, som det er at kunne udføre Produkter, og hvis vi ikke faar de nødvendige Raa- og Hjelpestoffer hjem, kan vi formodentlig heller ikke producere noget til Eksport. Disse to Ting hænger uløseligt sammen, og begge disse to Hensyn maa selvfølgelig varetages ved de Afgørelser, der bliver at træffe.

Jeg kan ikke sige noget nærmere om Raadets Sættelse, da det, som det ogsaa er oplyst i Landstingsudvalgets Betænkning, er Hensigten først at forhandle dels med et andet Ministerium og dels med Skibsfarten for at faa klare Linier at tilrettelægge Arbejdet efter. Det ligger i Sagens Natur, at det ikke kan blive et stort Raad med Repræsentanter for de forskellige Dele af Landet, thi saa vilde det virke som en Hindring for Isbrydertjenesten i Stedet for at fremme den. Det maa være et temmelig lille og let haandterligt Raad, men det haaber jeg ogsaa der kan blive Enighed om, naar de nævnte Forhandlinger er tilendebragt.

Jeg takker for Tilslutningen og haaber, at Sagens Gennemførelse hermed maa være sikret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.